

Historia Golcowej

Wg dokumentu wystawionego 23 czerwca 1448 roku wieś została założona w środkowym i górnym biegu Łączki przez biskupa przemyskiego Piotra Chrzęstowskiego (de Chranstov).

Pierwotną nazwę Piotrowin (nawiązującą do imienia biskupa – fundatora, jak i do legendy o wskrzeszeniu rycerza Piotrowina przez św. Stanisława, biskupa i męczennika), ludność zmieniła na Golcowa – od nazwiska pierwszego sołtysa tej wsi, Macieja Golca.

Od czasów I Rzeczypospolitej formalnie Golcowa stanowiła samodzielną gminę z własnym samorządem w postaci wójta i przysiężnych, w praktyce zależnych w dużej mierze od rządcy.

W czerwcu 1624 r. Tatarzy spustoszyli wieś i rozłożyli się obozem. Podobnie postąpili w 1672 r., gdy wzięli w jasyr 77 mieszkańców, zrabowali 24 konie i 11 sztuk bydła. W 1696 r. ks. Maciej Misiewicz, od 1658 proboszcz golcowski, zabity został przez Tatarów. W latach 1745-48 sporządzone zostały przez lustratorów bp Wacława Hieronima Sierakowskiego protokoły lustracji kościoła i parafii (1745) oraz wsi (1748). W 1772 Golcowa znalazła się w zaborze austriackim.

25 września 1914 r., w czasie I wojny światowej, do Golcowej wkroczyły wojska rosyjskie. W maju 1915 r. w wyniku tzw. operacji gorlickiej wojska austriackie odzyskały zachodnią część Galicji, zajmując m.in. Golcową. W 1922 wieś Golcowa jako samodzielna gromada powiatu brzozowskiego weszła w skład województwa lwowskiego.

W latach 60. XX wieku w Golcowej powstała brukowana droga.

W latach 1975-1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa krośnieńskiego.

Na podstawie WIKIIPEDII